

Vi kan ikke stille noget op mod en Stormagt; det har vi Gang paa Gang sagt, men det, vi tænker os Muligheden af, er, at under urolige Forhold i Europa vil en Stormagt, der muligvis kunde have Lyst til at angribe dansk Territorium, have andre Grænser at tænke paa end den danske. Den vil ikke have hverken Raad eller Tid til at anvende en stor Del af sin Magt paa et Foretagende som at krænke den danske Grænse. Det vil kun blive en mindre Styrke, den vil faa Raad til at angribe den med, og det er overfor en saadan Styrke, at vi har tænkt os Muligheden af at stille et Forsvar op, der kunde gøre det til et risikabelt Foretagende, et Foretagende, der ikke betalte sig, at angribe os. Vi kan ikke stille noget op, siger det ærede Medlem, med 20 000 Mand paa Sjælland. Naar der tales om Sjællands Forsvar, saa nævner det ærede Medlem stadig den ringe militære Besætning, der ligger paa Sjælland; han taler aldrig om Flaaden. Vi tror, det er muligt ved Hjælp af Flaaden, som vi foreslaar udrustet med Undervandsbaade, og den Mandskabsstyrke, der kommer til at ligge paa Sjælland, at stille et Forsvar op, som ikke vil friste til at angribe os med en mindre Styrke.

I sin Omtale af vort Forslag om Værnepligt indrømmede det ærede Medlem Hr. P. Munch, at den Hær, vi stillede op, naturligvis ikke indeholdt nogen Fare for Verdensfreden, men den almindelige Værnepligt, saaledes som den fandtes overalt i Landene, var en Fare. Vi har fra vor Side ikke noget imod at afskaffe den almindelige Værnepligt, naar man kunde blive enig om det alle Steder. Vi har ikke fra vor Side noget som helst imod at afskaffe al Hær, naar man kun kan blive enig om det alle Steder. Lad først de andre begynde. Det ærede Medlem undrede sig over, at Venstre, som dog var et Frihedsparti, kunde gaa med til en Værnepligt, der var den værste Tvang, der overhovedet kunde tænkes. Venstre smigrer sig med at være et Frihedsparti; men vi fornægter ikke visse Samfundspligter, f. Eks. ikke Skoletvang og heller ikke Pligten til at skulle modtage borgerlige Hverv. Efter vor Mening er Værnepligten en Borgerpligt, som man har Ret til at paalægge al Ungdom, ligesom man har Ret til at paalægge alle voksne Mænd borgerlige Ombud.

Det ærede Medlem vilde hævde, at Værnepligten paa ingen Maade, saaledes som vi troede det, vilde være en Sikring for Statens indre Ro. Han mente ikke, at vi havde gjort os den Ulejlighed at undersøge dette Spørgsmaal i Historiens Belysning, for havde vi gjort det, vilde vi have erfaret, at Frankrig havde haft en Masse Revolutioner og Statskup netop under den almindelige Værnepligt. Jeg tror, at det ærede Medlem har Ret i, at overfor Revolutioner, der har Befolkningens overvældende Flertal paa sin Side, indeholder den almindelige Værnepligt ingen som helst Sikring, og det var de franske Revolutioner. Nu er vi vel efterhaanden kommet saa vidt, at man fra alle Partiers Side anser Revolutioner, som foranstalles af et Flertal imod et lille tyrannisk Mindretal, for berettigede Revolutioner. Den Slags Revolutioner, som et Flertal er nødt til at gøre for at styrte et lille Mindretal, der vil tyrannisere det, den Slags Revolutioner hindrer man ikke ved den almindelige Værnepligt. Men der er andre Revolutioner, som er tænkelige. Der er Revolutioner, som foranstalles af et Mindretal imod Flertallet. Det har vi i de sidste Aar haft Eksempler paa adskillige Steder. Vi har ogsaa haft et lille Tilløb til det herhjemme i Paaskedagene. (Afbrydelse: Det blev slaaet ned). Ja, vi havde Værnepligten, og hvis dette Forsøg havde vovet sig længere frem den Gang, var det blevet slaaet ned, takket være den almindelige Værnepligt. Der var virkelig et lille Mindretal, der blev kalkunsk og rød i Hovedet og troede, at det kunde spille Flertal, og vi husker, hvorledes Ned-Raabene lød fra Raadhuspladsen op imod Raadhusets Vinduer — jeg ved ikke, hvorledes Raabene lød i det ærede Medlem Hr. P. Munchs Øren, jeg ved ikke, om det ærede Medlem i det hele taget var paa Raadhuspladsen i de Dage; der var i hvert Fald en anden Minister. Der var virkelig et lille Mindretal, der blev kalkunsk og rød i Kammen og troede, at kunne spille Flertal. Overfor den Slags Revolutionsforsøg tror jeg, den almindelige Værnepligt vil være en Sikring for den lovlige Ro, men jeg tror ikke, den Hær, som stilles paa Benene af det ærede Medlem, vil være en Sikring.

Hverken det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen eller det ærede Medlem Hr. P. Munch har været stærkt inde paa Enkelt-